

**Z głębokim smutkiem i żalem informujemy,
iż w dniu 20 stycznia 2021 roku
zakończył swoją ziemską wędrówkę**

Ś†P

WOJCIECH TOMALAK

**Członek Honorowy PTTK
Prezes Głównego Sądu Koleżeńskiego PTTK
Sędzia Sądu Okręgowego w Kaliszu**

***Uroczystości pogrzebowe rozpoczną się w dniu
23 stycznia /sobota/ 2021 r. godz.11.00 w kościele
Św. Gotarda / ul. Częstochowska/ w Kaliszu***

W historii działalności naszego Towarzystwa **Wojciech Tomalak** zaznaczył się szczególnie w dwóch płaszczyznach. Pierwszą, wynikającą z jego krajoznawczych pasji oraz z miłości do Kalisza i historycznej ziemi kaliskiej, było przewodnictwo. Prowadził wycieczki, na ogół społecznie, uczestniczył w samo szkoleniu, inspirował wiele rozwiązań w metodyce pracy przewodnickiej. Emanował nie tylko kompetencją, ale i kulturą. Szanował: i przewodnictwo, traktując je jako swoją patriotyczną misję i zwyczajnie, po ludzku, lubił innych przewodników za ciekawość, pasję i humor. Nie przypadkiem wybrano go w 1975 r. na prezesa Koła Przewodników Miejskich i Terenowych Kaliskiego Oddziału PTTK im. Stanisława Graewego w Kaliszu. Prezesował Kołu przez 10 lat i potem dalej uczestniczył w życiu tego barwnego kręgu działalności Towarzystwa.

Później, bo w 1985 r., zauważono, że Wojciech Tomalak jest świetnym prawnikiem. Pracował jako sędzia w wymiarze sprawiedliwości, a konkretnie w Kaliskim Sądzie Rejonowym. Zaproponowano, aby został prezesem "Wojewódzkiego Sądu Koleżeńskiego PTTK. Związany emocjonalnie z Towarzystwem, Wojciech Tomalak nie odmówił. Potem niejako dodatkowo został prezesem Sądu Koleżeńskiego Oddziału. Od początku tego tysiąclecia uczestniczył w pracach Głównego Sądu Koleżeńskiego PTTK, od 2005 r. jako wiceprezes, a po dwóch kadencjach pełnienia tej funkcji jako Prezes tego gremium.

Swoją wiedzą, doświadczeniem i zaangażowaniem wносił Wojciech Tomalak wiele pożytecznego w funkcjonowanie Towarzystwa, nie tylko Głównego Sądu Koleżeńskiego. W pracy na rzecz Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego był rzetelnym i odpowiedzialnym, a przy tym uczynnym i koleżeńskim. Realizował ponadczasowe idee Towarzystwa. Sensem jego działania było dobro Polskiego Towarzystwa Turystyczno - Krajoznawczego i zrzeszonych w nim członków.

W Głównym Sądzie Koleżeńskim skupiał się na czynnościach związanych z interpretacją aktów prawnych, w tym z rozstrzygnięciem o zgodności uchwał ze Statutem PTTK oraz orzecznictwem. Do zadań Prezesa Głównego Sądu Koleżeńskiego należy między innymi kierowanie pracami tego Sądu, prowadzenie posiedzeń plenarnych i prezydium oraz przygotowywanie materiałów pod obrady, a także ich referowanie, w tym projektów zmian w aktach prawnych (także nowych uregulowań), czuwanie nad wykonaniem uchwał Głównego Sądu Koleżeńskiego na posiedzeniu plenarnym i uchwał jego prezydium, a nadto wykonywanie innych czynności wynikających z Regulaminu Głównego Sądu Koleżeńskiego lub regulaminów sądów koleżeńskich oddziałów bądź zleconych przez Główny Sąd Koleżeński. Wywiązywał się z tego znakomicie. Wykonywał też czynności orzecznicze — rozpatrując wniesione do Głównego Sądu Koleżeńskiego sprawy jako przewodniczący sprawy w zespołach tak I, jak i II instancji. Starał się łagodzić w postępowaniu rozjemczy konflikty, a gdy to się nie udało

z ogromną kompetencją i kulturą rozstrzygał spory w sprawach członkowskich i więzi międzyludzkich. Sporządzał uzasadnienia do wydanych orzeczeń. Udzielał też odpowiedzi na pisma skierowane do Głównego Sądu Koleżeńskiego.

Warto też podkreślić, jeżeli zachodziła taka potrzeba, udzielał pomocy innym oddziałom.

W przygotowaniu Nadzwyczajnego Zjazdu PTTK w sprawach statutu i obecnie, kiedy kolejne zmiany wymuszają nowe uregulowania ustawowe, podejmował społecznie pracę w zespołach statutowych. Przygotował materiały pod dyskusję oraz pracował nad przedstawieniem nowych propozycji rozwiązań prawnych. Zgłaszał projekty nowych regulacji prawnych istotnych dla przyszłości Towarzystwa. Przygotował na posiedzenia Zespołu Statutowego opracowania pisemne, między innymi na temat: „Zmiany wprowadzone do ustawy z dnia 7 kwietnia 1989 r. Prawo o stowarzyszeniach — w świetle uzasadnienia projektu złożonego przez Zespół ds. Rozwiązań Finansowych i Prawnych w zakresie Działalności Społecznej i Obywatelskiej Kancelarii Prezydenta RP”, „Spostrzeżenia dotyczące zmian w Statucie PTTK”, „Odpowiedzialność prawna członków zarządu stowarzyszeń (rejestrowych)”.

W pracy zawodowej w tym czasie został sędzią w Sądzie Okręgowym, a Minister Sprawiedliwości powierzył mu zadania wizytacji sądów i oceny pracy orzeczniczej. Obronił też doktorat z trudnej sprawy egzekucji w postępowaniu cywilnym, a jego praca ukazała się drukiem.

Dalej w macierzystym Oddziale PTTK w Kaliszu współpracował z Zarządem, doradzał i występował z propozycjami dotyczącymi działalności. Od wielu kadencji przewodniczył walnym zebraniom sprawozdawczo-wyborczym Oddziału w Kaliszu. Prowadził też wykłady z unormowań prawnych dotyczących turystyki i krajoznawstwa. Sąd wielokrotnie wyróżniany był Dyplomami Uznania za wkład pracy dla dobra Oddziału oraz krzewienie turystyki i krajoznawstwa w Kaliszu. Był przewodnikiem turystycznym i od 1977 r. pilotem wycieczek.

Prezydent RP przyznał mu takie odznaczenia, jak; Brązowy Krzyż Zasługi i Złoty Krzyż Zasługi,

a minister właściwy do spraw turystyki Brązową Odznakę „Zasłużony Działacz Turystyki” i odznakę honorową „Zasłużony dla Turystyki”.

W Polskim Towarzystwie Turystyczno-Krajoznawczym otrzymał Złotą Odznakę „Zasłużony w pracy PTTK wśród młodzieży” i Złotą Honorową Odznakę PTTK.